

Revelation

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਧਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ

ਭੂਮਿਕਾ

ਜਹੂਦਾ ਦੇ ਧਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹਨ ਮਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਹਨ ਦੇ ਰਾਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਰਹਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰਹਨਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ।

ਇਸ ਖੁਸ਼ਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਾਰਾ ਭਾਗ ਧਰਰਾਮਣ ਅਤੇ ਦਰਸਨਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਰੇਤਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜੇ ਮਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਧਰ ਬਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਭੇਤੁ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ । ਜਿਵੇਂ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੁਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਖੁਸ਼ਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਆਲੋਗ-ਆਲੋਗ ਦਰਸਨਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਖੁਸ਼ਤਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ: ਧਰਮੇਸੁਰ ਧਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਤਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ, ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਖੁਰਣ ਰੂਪ ਦੇ ਹਰਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਿੱਤ ਖੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ ।

ਰੂਪ-ਰੇਖਾ:

ਭੂਮਿਕਾ 1:1-8

ਸੁਰੂਯਾਤ ਦਾ ਦਰਸਣ ਅਤੇ ਸੱਤ ਰਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੱਤਰ 1:9 - 3:22

ਸੱਤ ਖੋਹਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਚਰਮ ਖੱਤਰ 4:1 - 8:1

ਸੱਤ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ 8:2 - 11:19

ਆਜਗਰ ਅਤੇ ਦੋ ਦਰਿੰਦੇ 12:1 - 13:18

ਹੋਰ ਦਰਸਣ 14:1 - 15:8

ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰੋਧ ਦੇ ਸੱਤ ਰਟੋਰੇ 16:1-21

ਬੇਬੀਲੋਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਆਰਬਾਤ ਦਰਿੰਦੇ, ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਰਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਦੀ ਹਾਰ 17:1 - 20:10

ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਖੀ 1:1 2 ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਖੀ 1:੨

ਆਖਰੀ ਨਿਆਂ 20:11-15

ਨਵਾਂ ਆਰਾਮ, ਨਵੀਂ ਯਰਤੀ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਯਰੁਸਲਮ 21:1 - 22:5

ਸਿੱਟਾ 22:6-21

1 ਖਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਖਰਰਾਮ, ਜਿਹੜਾ ਖਰਮੇਸੂਰ ਨੇ ਆਖਣਿਆਂ ਦਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਛੇਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਣੇ ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਖਣੇ ਦਾਮ ਖੁਹੰਨਾ ਉੱਤੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਖਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ । 2 ਜਿਸ ਨੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਅਤੇ ਖਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ ਸਨ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ । 3 ਯੰਨੇ ਜੈ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਖੜਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਮੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਇਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ।

ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਮਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ

੪ ਖੁਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ, ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਕਲੀਮਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਮਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ: ਉਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਾਂਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ । ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਆਤਮਿਆਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਨ । ੫ ਅਤੇ ਖਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਹਿਲੇਠਾ ਅਤੇ ਯਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਗਾਰਮ ਹੈ । ਉਹ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਣੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਖਾਖਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ । ੬ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਤਮਾਗੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਖਿਤਾ ਖਰਮੇਸੂਰ ਲਈ ਜਾਜਕ ਬਣੀਏ, ਉਸੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਖਰਕਰਮ ਜੁੱਗੇ-ਜੁੱਗੇ ਹੋਵੇ ! ਆਮੀਨ ।

੭ ਵੇਖੋ, ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਅੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗੀ, ਉਹ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿੰਨਿਆ ਮੀ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਯਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਰਲਾਖ ਕਰਨਗੀਆਂ । ਹਾਂ ! ਆਮੀਨ ।

੮ ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਆਖਣਾ ਖਰਭੂ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਰਬ ਸਰਤੀਮਾਨ ਹੈ ।

ਖੁਹੰਨਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕਰਮਣ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ १:੯ 3 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ १:੨੦

੯ ਮੈਂ ਜੁਹੰਨਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਲ ਰੇ, ਉਸ ਬਿਖਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸਬਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸਾਂਝੀ ਹਾਂ, ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਟਾਥੂ ਵਿੱਚ ਮੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਤਮੁਸ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ੧੦ ਮੈਂ ਖਰੁਭੂ ਦੇ ਦਿਨ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, ੧੧ ਕਿ ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਲੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਰਲੀਮਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇ ਆਰਥਾਤ ਅਫਸੁਸ, ਸਮੁਰਨੇ, ਖਰਗਮੁਖ, ਬੂਆਤੀਰੇ, ਸਾਰਦੀਸ, ਫਿਲਦਲਫੀਏ ਅਤੇ ਲਾਉਦੀਏ ਨੂੰ । ੧੨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਖੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਮੀ, ਵੇਖਣ ਲਈ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਜਦ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੇ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮਾਦਾਨ ਵੇਖੇ । ੧੩ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਖੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਖੈਰਾਂ ਤੱਕ ਚੋਗਾ ਧਿਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਮੀ ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਦੁਆਲੇ ਮੈਨੇ ਦੀ ਖੋਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਮੀ । ੧੪ ਉਹ ਦਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਵਾਲ ਉੱਤੇ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਚਿੱਟੇ ਸਗੋਂ ਖਰਫ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਆਂਖਾਂ ਆਂਗ ਦੀ ਲਾਟ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ । ੧੫ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਖੈਰ ਸੁੱਧ ਪਿੱਤਲ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤੇ ਖਾਣੀਆਂ ਦੀ ਖੂਰ ਵਰਗੀ ਮੀ । ੧੬ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਧਾਰੀ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਮੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜਿਹਾ ਮੀ ਜਿਵੇਂ ਸੁਰਜ ਆਪਣੇ ਤਾਢੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਜਦ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਖੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਖੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਡਰ । ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹਾਂ ੧੮ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਮੁਰਦਾ ਮੀ ਅਤੇ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਖੇਰੇ ਕੋਲ ਹਨ । ੧੯ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਇਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੂੰ ਲਿਖ ਲੈ । ੨੦ ਆਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਭੇਤ ਜਿਹੜੇ ਤੂੰ ਖੇਰੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਮੈਨੇ ਦੇ ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਦਾ, ਉਹ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਸੱਤਾਂ ਰਲੀਮਿਯਾਵਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਸਮਾਦਾਨ ਸੱਤ ਰਲੀਮਿਯਾਵਾਂ ਹਨ ।

ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨:੧ 4 ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨:੧੧

੧ ਯਫਸੁਮ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਰਿ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਏ ਮੱਜੇ ਗੱਬ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸੱਤਾਂ ਮੋਨੇ ਦੇ ਸਮਾਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ੨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ, ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸਬਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜੇ ਤੂੰ ਬੁਰਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਆਖਏ ਆਖ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਖਰ ਰਸੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਝੁੱਟੇ ਹਨ । ੩ ਅਤੇ ਤੂੰ ਧੀਰਜ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਖਰ ਬੱਕਿਆ ਨਹੀਂ । ੪ ਖਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਆਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਖਣਾ ਖਹਿਲਾ ਖਿਆਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ੫ ਮੇਂ ਯਾਦ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈਂ, ਤੇਥਾ ਕਰ ਅਤੇ ਖਹਿਲਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ! ਜੇ ਤੂੰ ਤੇਥਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਸਮਾਦਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ । ੬ ਖਰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਕਿ ਤੂੰ ਨਿਕਲਾਈਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵੀ ਨਫਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ੭ ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਮ ਹੋਣ ਮੇਂ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ । ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਰਛ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਫਿਰਦੌਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ।

ਸਮੁਰਨੇ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ

੮ ਸਮੁਰਨੇ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਰਿ ਜਿਹੜਾ ਖਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮਰਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ੯ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬਿਖਤਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਨੂੰ ਖਨਵਾਨ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਫਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਆਖਏ ਆਖ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਖਰ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਸੈਤਾਨ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਹਨ । ੧੦ ਜਿਹੜੇ ਦੁੱਖ ਤੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੀਂ । ਵੇਖੋ, ਸੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀਖਿਆ ਲੈਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਖਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਤਮੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ । ਤੂੰ ਮੈਂ ਤੱਕ ਵਫਾਦਾਰ ਰਹਿ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਟ ਦਿਆਂਗਾ । ੧੧ ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਮ ਹੋਣ ਮੇਂ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ । ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਮੈਂ ਤ ਉਸ ਦਾ ਭੁੱਝ ਵੀ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗੀ ।

ਖਰਗਮੁਖ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ

ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨:੧੨ 5 ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨:੨੨

੧੨ ਖਰਗਮੁਖ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਕਿ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇਯਾਗੀ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ੧੩ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਤਾਨ ਦੀ ਗੱਦੀ ਹੈ । ਤੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਫੜ੍ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਖਾਮ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਤਾਨ ਵੱਸਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਖਰ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਮਿਰਾਇਤਾਂ ਹਨ, ਕਿ ਉੱਥੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਿਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਲਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਯੱਗੇ ਠੇਕਰ ਖਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ, ਕਿ ਉਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਖਾਣ ਅਤੇ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕਰਨ । ੧੫ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਵੀ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਨਿਕੁਲਾਈਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ੧੬ ਇਸ ਲਈ ਤੇਥਾ ਕਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਛੇਤੀ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਆਖਣੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਂਗਾ । ੧੭ ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਸੇ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਸਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ । ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਮੰਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਖੱਬਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖੱਬਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਖਰਾਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ।

ਬੁਯਾਤੀਰੇ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼

੧੮ ਬੁਯਾਤੀਰੇ ਦੀ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਕਿ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਖੁੱਤਰ ਜਿਹ ਦੀਆਂ ਯੱਖਾਂ ਯੱਗ ਦੀ ਲਾਟ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਧੈਰ ਸੁੰਧ ਖਿੱਤਲ ਵਰਗੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ੧੯ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ, ਖਿਆਲ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਮੇਵਾ ਅਤੇ ਸਥਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੇਰੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਖਹਿਲਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹਨ । ੨੦ ਖਰ ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮਿਰਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸ ਯੋਰਤ ਈਜ਼ਬਲ ਨੂੰ ਆਖਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਜਿਹੜੀ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਨਬੀਆ ਕਰਕੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਭਰਮਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਖਾਣ । ੨੧ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਤੇਥਾ ਕਰੇ ਖਰ ਉਹ ਆਖਣੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਤੋਂ ਤੇਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੨੨ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਛੋਣੇ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵੱਡੀ ਬਿਖਤਾ ਵਿੱਚ ਖਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੇਥਾ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨:੨੩ 6 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੩:੬

ਨਾ ਰੀਤੀ । ੨੩ ਆਤੇ ਮੈਂ ਉਗ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਾਂਗਾ ਆਤੇ ਮਾਰੀਆਂ
ਕਲੀਮਿਆਵਾਂ ਜਾਣ ਲੈਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮਨਾਂ ਆਤੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਜਾਚਣ ਵਾਲਾ ਮੈਂ
ਹੀ ਹਾਂ, ਆਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਰੰਮਾਂ ਦੇ ਆਨੁਮਾਰ ਫਲ ਦੇਵਾਂਗਾ
। ੨੪ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਖਾਤ ਬੁਯਾਤੀਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਿਆਂ ਕੋਲ
ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿਹੜੀਆਂ
ਸੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਹਾਉਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ
ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਧਾਉਂਦਾ । ੨੫ ਤਾਂ ਵੀ ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਮੇਰੇ ਆਉਣ
ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖੋ । ੨੬ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆਤੇ ਅੰਤ
ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਰੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਰੰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਆਯਿਰਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ।
੨੭ ਆਤੇ ਉਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਬੁਯਿਆਰ
ਦੇ ਭਾਡਿਆਂ ਨੂੰ ਚਰਨਾ-ਚੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਆਖਣੇ ਧਿਤਾ
ਕੋਲੋਂ ਆਯਿਰਾਰ ਧਾਇਆ ਹੈ । ੨੮ ਆਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦਾ ਤਾਰਾ ਦੇਵਾਂਗਾ ।
੨੯ ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਮੈਂ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਮਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ।

੩

ਮਾਰਦੀਮ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼

1 ਮਾਰਦੀਮ ਦੀ ਕਲੀਮਿਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ
ਘਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਤ ਆਤਮੇ ਆਤੇ ਸੱਤ ਤਾਰੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਰੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਆਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈਂ ਘਰ ਹੈ ਮੁਰਦਾ ।
2 ਚੌਰਸ ਹੋ ਜਾ ਆਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮਿਟਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨੂੰ
ਪੱਕਿਆਂ ਕਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਰੰਮ ਆਖਣੇ ਘਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧੂਰੇ ਨਹੀਂ ਧਾਏ ।
3 ਇਸ ਲਈ ਚੇਤੇ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਰਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਧਤ ਕੀਤਾ ਆਤੇ ਸੁਣਿਆ, ਆਤੇ
ਉਹ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਕਰ ਆਤੇ ਤੋਥਾ ਕਰ । ਉਪਰੰਤ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੋਰ
ਵਾਂਗੂੰ ਆਵਾਂਗਾ ਆਤੇ ਤੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਧਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਉੱਪਰ ਰਿਸ
ਵੇਲੇ ਆ ਖਵਾਂਗਾ । 4 ਘਰ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮਾਰਦੀਮ ਵਿੱਚ ਬੋਝੇ ਜਣੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਆਖਣੇ ਬਸਤਰ ਨੂੰ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦਿੱਤਾ ਆਤੇ ਉਹ ਉੱਜਲੇ ਬਸਤਰ ਧਹਿਨੇ
ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਫਿਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ । 5 ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ
ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਇਸੇ ਪੁਰਾਰ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਧਹਿਨਾਏ ਜਾਣਗੇ ਆਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ
ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਨਾ ਮਿਟਾਵਾਂਗਾ ਮਗੋਂ ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਧਿਤਾ ਆਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਾਂਗਾ । 6 ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਮੈਂ
ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਮਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ।

ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੩:੭ 7 ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੩:੧੮

ਫਿਲਦਲਫੀਏ ਨੂੰ ਮੰਦੇਮ

੭ ਫਿਲਦਲਫੀਏ ਦੀ ਰਲੀਮਿਯਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਮ ਤਰਹਾਂ ਲਿਖ ਰਿ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਖਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੇ ਰੋਲ ਦਾਉਦ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੰਦ ਰੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਲ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ੯ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ । ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੇਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਬੋਝੀ ਹੈ ਖਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ । ੯ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਸੈਤਾਨ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਆਖਣੇ ਆਖ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਖਰ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਕਈਆਂ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਉਹ ਤੇਰੇ ਧੈਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਅਤੇ ਜਾਣ ਲੈਣ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਰੀਤਾ । ੧੦ ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਧੀਰਜ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਰੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ ਧਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਖਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ । ੧੧ ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਜੇ ਕੁੱਝ ਤੇਰੇ ਰੋਲ ਹੈ ਸੋ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖ ਰਿਤੇ ਇਮ ਤਰਹਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੇਰਾ ਮੁਕਟ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲੈ ਜਾਵੇ । ੧੨ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਹੈਰਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੰਮਗ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਫੇਰ ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਵੇਗਾ । ਮੈਂ ਆਖਣੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਆਖਣੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਨਗਰੀ ਨਵਾਂ ਯਰੂਸਲਮ ਦਾ ਨਾਮ ਜਿਹੜੀ ਖਰਮੇਸੂਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਿਖਾਂਗਾ । ੧੩ ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਸੋ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਰਲੀਮਿਯਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ।

ਲਾਉਦਿਰੀਏ ਨੂੰ ਮੰਦੇਮ

੧੪ ਲਾਉਦਿਰੀਏ ਦੀ ਰਲੀਮਿਯਾ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਮ ਤਰਹਾਂ ਲਿਖ ਰਿ ਜਿਹੜਾ ਆਮੀਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਵਫਾਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਢ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ੧੫ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਨਾ ਠੰਡਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਗਰਮ ਹੈਂ । ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੇ ਤੂੰ ਠੰਡਾ ਜਾਂ ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ! ੧੬ ਸੋ ਤੂੰ ਸੀਲ ਗਰਮ ਜੋ ਹੈਂ, ਨਾ ਗਰਮ ਨਾ ਠੰਡਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਣੇ ਮੂੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਸੁੱਟਾਂਗਾ । ੧੭ ਤੂੰ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਯਨਵਾਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਇਕੱਠੀ ਰੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਖਰ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਤੂੰ ਦੁੱਖੀ, ਮੰਦਭਾਗਾ, ਕੰਗਾਲ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੈਂ । ੧੮ ਮੈਂ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੩:੧੯ 8 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੪:੭

ਤੈਨੂੰ ਮਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੋਨਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮੁੱਲ ਲੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਧਨਵਾਨ ਜੋ ਜਾਵੇਂ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਲੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਧਹਿਨ ਲਵੇਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨੰਗੇਜ ਦੀ ਸਰਮ ਖਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਉਣ ਨੂੰ ਸੁਰਮਾ ਲੈ, ਜੋ ਤੂੰ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਜਾਵੇਂ । ੧੯ ਮੈਂ ਜਿੰਨਿਆਂ ਨਾਲ ਖਿਆਰ ਰਹਦਾ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਉੱਦਮੀ ਬਣ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਰਹ । ੨੦ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਭੋਜਨ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਵੇਗਾ । ੨੧ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਖਰਰਾਮ ਮੈਂ ਵੀ ਜਿੱਤਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਦੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ । ੨੨ ਜਿਹ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ ਮੇ ਸੁਣੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਲੀਮਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ।

੪

ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਰਾਧਨਾ

੧ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂਹਾ ਖੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਸੁਣੀ, ਮੇ ਤੁਰਹੀ ਜਿਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਐਥਰ ਉੱਪਰ ਨੂੰ ਆ ਜਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਂਵਾਂਗਾ । ੨ ਉਸੇ ਤੁਰਹੀ ਹੀ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਦ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਘਾਮਣ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ । ੩ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਮੇ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਖੁਬਰਾਜ ਅਤੇ ਅਕੀਰ ਖੱਬਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਮੋਘ ਯਟੁੱਖ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਧੰਨੇ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੈ । ੪ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚੌਢੀ ਗੱਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੌਢੀ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਧਹਿਨੇ ਅਤੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਖੁਰਦ ਰੱਖੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ । ੫ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸਰਾਂ, ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਨਿੱਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗ ਦੇ ਸੰਤ ਦੀਵੇ ਬਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਤ ਆਤਮੇ ਹਨ । ੬ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਲੇਰ ਵਰਗਾ ਕੱਚ ਦਾ ਇੱਕ ਮਰੁੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚਾਰ ਖਰਾਣੀ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਅੱਗਿਉ ਖਿੱਛਿਉ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ । ੭ ਅਤੇ ਧਹਿਲਾ ਖਰਾਣੀ ਬੱਬਰ ਸੇਰ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਖਰਾਣੀ ਵਹਿੜਕੇ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਖਰਾਣੀ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੪:੮ 9 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੫:੮

ਦਾ ਮੂੰਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਬਾ ਖਰਾਣੀ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਉਰਾਬ ਵਰਗਾ ਹੈ । ੯ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਰੇ ਖਰਾਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਰ ਦੇ ਛੇ-ਛੇ ਖੰਭ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਗਾਤ-ਦਿਨ ਇਹ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਬੱਕਦੇ - ਖਵਿੱਤਰ, ਖਵਿੱਤਰ, ਖਵਿੱਤਰ ਹੈ ਖਰਬੂ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਸਰਬ ਸਰਤੀਮਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ !

੯ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਰਾਣੀ ਉਮ ਦੀ ਵਡਿਆਈ, ਮਾਣ ਅਤੇ ਯੰਨਵਾਦ ਰਰਨਗੇ, ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੇ-ਜੁੱਗ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ? ੧੦ ਤਾਂ ਚੋਵੀ ਬਚੁਰਗ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਤਿੰਗ ਘੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੇ-ਜੁੱਗ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਆਖਣੇ ਮੁਰਟ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟਣਗੇ ?? ਹੇ ਸਾਡੇ ਖਰਬੂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਤੂੰ ਮਹਿਮਾ, ਮਾਣ, ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਜੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਰਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਹੀ ਮਰਜੀ ਨਾਲ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਰਚੀਆਂ ਗਈਆਂ !

੫

ਮੋਹਰਬੰਦ ਖੁਮਤਰ ਲੇਲਾ

੧ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੋਬੀ ਵੇਖੀ, ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਬੰਦ ਰੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ । ੨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਖਰਚਾਰ ਰਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਖੋਬੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਰੋਣ ਹੈ ? ੩ ਨਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਖਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਰੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਮ ਖੋਬੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਖੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ । ੪ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਮ ਖੋਬੀ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਜਾਂ ਉਮ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਰੋਈ ਨਾ ਨਿੱਕਲਿਆ । ੫ ਉਹਨਾਂ ਬਚੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਨਾ ਰੋ ! ਵੇਖ, ਉਹ ਬੱਬਰ ਮੋਰ ਜਿਹੜਾ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਅਤੇ “ਦਾਊਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ” ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਖੋਬੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ । ੬ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਮਣ ਅਤੇ ਚਾਰ ਖਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਬਚੁਰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇੱਕ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਬਲੀਦਾਨ ਰੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਖਲੋਤਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸੱਤ ਅੱਖਾਂ ਸਨ । ਇਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਤ ਆਤਮੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀ ਖਰਤੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਹਨ । ੭ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਮ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥੋਂ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਖੋਬੀ ਲੈ ਲਈ । ੮ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਖੋਬੀ ਲੈ ਲਈ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਖਰਾਣੀ ਅਤੇ ਚੋਵੀ ਬਚੁਰਗ ਲੇਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੫:੯ 10 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੬:੪

ਡਿੱਗ ਖਏ ਆਤੇ ਹਰੇਰ ਦੇ ਰੋਲ ਰਬਾਬ ਆਤੇ ਯੂਥ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਟੋਰੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖਰਾਰਬਨਾਵਾਂ ਹਨ । ੯ ਆਤੇ ਉਹ ਇਹ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, - ਤੂੰ ਉਹ ਖੋਬੀ ਲੈਣ ਆਤੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈਂ, ਰਿਉਰਿ ਤੂੰ ਬਲੀਦਾਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ, ਆਤੇ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਨਹੂ ਨਾਲ ਹਰੇਰ ਗੋਤ, ਭਾਸਾ, ਉੱਮਤ ਆਤੇ ਰੋਮ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰਮੋਸੁਰ ਦੇ ਲਈ ਲੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਿਆ, ੧੦ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਖਰਮੋਸੁਰ ਲਈ, ਇੱਕ ਖਾਤਸਾਗੀ ਆਤੇ ਜਾਜਰ ਬਣਾਇਆ, ਆਤੇ ਉਹ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਰਨਗੇ । ੧੧ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਆਤੇ ਸਿੰਘਾਸਣ, ਉਹਨਾਂ ਖਰਾਣੀਆਂ, ਆਤੇ ਬਚੁਰਗਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਬਗੁਤਿਆਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲੱਖਾਂ ਆਤੇ ਰਹੋੜਾਂ ਮੀ । ੧੨ ਆਤੇ ਉਹ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸਨ, - ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਬਲੀਦਾਨ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਯਨ, ਬੁੱਧ, ਸੁਰਤੀ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾ ਆਤੇ ਯੰਨਵਾਦ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ! ੧੩ ਹਰੇਰ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਤੇ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਤੇ ਖਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠ ਆਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਹੈ ਆਤੇ ਸੱਭੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਦਾ ਆਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਯੰਨਵਾਦ, ਮਾਣ, ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਖਰਾਰਰਮ ਜੁੱਗੇ-ਜੁੱਗੇ ਹੋਏ ! ੧੪ ਚਾਰੇ ਖਰਾਣੀ ਬੋਲੇ, “ਆਮੀਨ” ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਚੁਰਗਾਂ ਨੇ ਡਿੱਗ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਰਿਆ ।

੬

ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਦਾ ਖੋਲਿਆ ਜਾਣਾ

੧ ਜਦੋਂ ਲੇਲੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਆਤੇ ਚਾਰ ਖਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਦੀ ਗਰਜ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਆ ਜਾ ! ੨ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਰੀਤੀ ਤਾਂ ਰੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਖੋੜਾ ਹੈ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਵਾਰ ਰੋਲ ਇੱਕ ਰਮਾਣ ਹੈ । ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਰਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਤੇ ਉਹ ਜਿੱਤ ਖਰਾਧਤ ਰਹਿਦਿਆਂ ਆਤੇ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਨਿੱਕਲ ਤੁਰਿਆ ।

੩ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਦੂਜੀ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਖਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਕਿ ਆ ਜਾ ! ੪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੋੜਾ ਨਿੱਕਲਿਆ ਜੋ ਲਾਲ ਮੀ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮੇਲ - ਮਿਲਾਧ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇ ਆਤੇ ਇਹ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਆਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਫੜਾਈ ਗਈ ।

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੬:੫ 11 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੬:੧੬

੫ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਤੀਜੀ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਖਰਾਣੀ ਨੂੰ ਟਿਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਕਿ ਆ ਜਾ ! ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਰੀਤੀ ਤਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇੱਕ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤੱਕੜੀ ਫੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ । ੬ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਖਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਟਿਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਰਣਕ ਦੀਨਾਰ ਦੀ ਮੋਰ ਭਰ ਅਤੇ ਜੋ ਦੀਨਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੋਰ ਅਤੇ ਤੇਲ ਅਤੇ ਦਾਖ਼ਰਮ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਨਾ ਰਹੀ !

੭ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਚੌਥੀ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਚੌਥੇ ਖਰਾਣੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਟਿਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, ਕਿ ਆ ਜਾ ! ੮ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਰੀਤੀ ਤਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇੱਕ ਖੀਲਾ ਘੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੈ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਮੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਾਲ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਲਵਾਰ, ਕਾਲ ਅਤੇ ਮਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ।

੯ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਪੰਜਵੀਂ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਰਾਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਾਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਵੱਢੇ ਗਏ ਸਨ । ੧੦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਖਰਾਰ ਕੇ ਟਿਹ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ, ਜਿਹੜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮਾਡੇ ਲਗੂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ? ੧੧ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਬਸਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟਿਹ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਭਈ ਖੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਅਰਾਮ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗੂੰ ਵੱਢੇ ਜਾਣਗੇ ਗਿਣਤੀ ਖੁਰੀ ਨਾ ਹੋ ਲਵੇ !

੧੨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਛੇਵੀਂ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੁਰਜ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾ ਵਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਾ ਚੰਦਰਮਾ ਲਗੂ ਜਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੧੩ ਅਤੇ ਅਰਾਸ ਦੇ ਤਾਰੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਜਿਸ ਖਰਾਰਾਹ ਹੰਜੀਰ ਦੇ ਬੂਟੇ ਤੋਂ ਜੋ ਵੱਡੀ ਗਨੇਰੀ ਨਾਲ ਝੋਰੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੱਚੇ ਫਲ ਝੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੧੪ ਅਤੇ ਅਰਾਸ ਲਖੇਟਵੀਂ ਖੋਬੀ ਵਾਂਗੂੰ ਸਰਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਖਰਾੜ ਅਤੇ ਟਾਖੂ ਆਖੇ - ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਹਿੱਲ ਗਿਆ । ੧੫ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਅਮੀਰਾਂ, ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ, ਯਨਵਾਨਾਂ, ਬਲਵੰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਰਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੱਟਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਲਿਆ । ੧੬ ਅਤੇ ਉਹ ਖਰਾੜਾਂ ਅਤੇ ਚੱਟਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਭਈ ਮਾਡੇ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ! ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ

ਯੁਗੰਤਾ ਦੇ ਖਰਚਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੬:੧੭ 12 ਯੁਗੰਤਾ ਦੇ ਖਰਚਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੭:੧੧

ਉਹ ਦੇ ਮਾਹਮਣਿਓਂ ਆਤੇ ਲੋਲੇ ਦੇ ਕਰੋਧ ਤੋਂ ਮਾਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਓ ! ੧੭ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰੋਧ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਆ ਧਰੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਕੋਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

੭

ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ 1,44,000 ਲੋਕ

੧ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਕੋਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਦੂਤ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚਾਰਾਂ ਖੋਣਾਂ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਖੋਣ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਾ ਵਗੇ । ੨ ਆਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਕੋਲ ਜਿਉਂਦੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਸੀ, ਚੜ੍ਹਦੇ ਧਾਮਿਓਂ ਉੱਠਦਾ ਵੇਖਿਆ ਆਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਆਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਕਰਨ, ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਖੁਰਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ । ੩ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਆਸੀਂ ਆਖਣੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾਈਏ, ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਜਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਨਾ ਕਰੋ । ੪ ਆਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਗੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਗਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ : ੫ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ । ਰੂਬੇਨ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ਗਾਦ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ੬ ਆਸੇਰ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ਨਫਤਾਲੀ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ਮਨੱਸਹ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ੭ ਸਿਮਉਨ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ਲੇਵੀ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ਯਿਸ਼ਾਕਾਰ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ੮ ਜਬੂਲੁਨ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ, ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ ਆਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰਾਂ ਗਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ।

ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ

੯ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੋਠ ਵਿੱਚੋਂ ਆਤੇ ਸਭਨਾਂ ਗੋਤਾਂ, ਉਮਤਾਂ ਆਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਜਿਹ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਧਰਿਨੇ ਆਤੇ ਖਜੂਰ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਗੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਆਤੇ ਲੋਲੇ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ । ੧੦ ਆਤੇ ਇਹ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਖੁਰਾਰ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, - ਮੁਕਤੀ ਮਾਡੇ ਧਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ, ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਆਤੇ ਲੋਲੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ ! ੧੧ ਸਾਰੇ ਦੂਤ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਆਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਆਤੇ ਚਾਰਾਂ ਖੁਰਾਣੀਆਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਖਏ ਆਤੇ ਧਰਮੇਸੁਰ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੭:੧੨ 13 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੮:੬

ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰਿਆ । ੧੨ ਆਤੇ ਖੋਲੇ, - ਆਮੀਨ ! ਸਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਹਿਮਾ, ਬੁੱਧ, ਸੁਰਰ, ਮਾਣ, ਸਮਰੱਥਾ ਆਤੇ ਸਰਤੀ ਜੁੱਗੇ-ਜੁੱਗ ਹੋਵੇ ! ਆਮੀਨ । ੧੩ ਉਹਨਾਂ ਬਚੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਖੁੰਢਿਆ ਭਈ ਇਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਧਹਿਨੇ ਗਨ ਕੋਣ ਗਨ ਆਤੇ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ? ੧੪ ਫੇਰ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਖਰਭੂ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ । ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਉਹ ਗਨ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੀ ਬਿਖਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੇ ਗਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਬਸਤਰ ਲੋਲੇ ਦੇ ਲਗੂ ਨਾਲ ਖੋਤੇ ਆਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ । ੧੫ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਨ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੀ ਹੈਰਲ ਵਿੱਚ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਉਹ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਗਨ, ਆਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣਾ ਡੇਰਾ ਲਗਾਵੇਗਾ । ੧੬ ਉਹ ਫੇਰ ਭੁੱਖੇ ਨਾ ਹੋਣਗੇ, ਨਾ ਫੇਰ ਤਿਹਾਣੇ ਹੋਣਗੇ, ਨਾ ਖੁੱਧ, ਨਾ ਕੋਈ ਲੂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪਵੇਗੀ, ੧੭ ਕਿਉਂ ਜੋ ਲੋਲਾ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਯਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮਿਰਤ ਜਲ ਦੇ ਸੋਤਿਆਂ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹਰੇਰ ਹੰਝੂ ਖੁੰਝੇਗਾ ।

੮

ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਆਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਯੂਧਦਾਨ

੧ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇ ਸੱਤਵੀਂ ਮੋਹਰ ਤੋੜੀ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਕੁ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਖਮੋਸੀ ਛਾ ਗਈ । ੨ ਆਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਿਹੜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਖੜਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਗਨ, ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਫੜਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ।

੩ ਫੇਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਆਇਆ ਆਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਯੂਧਦਾਨੀ ਲੈ ਕੇ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਜਾ ਖੜਕਾ ਹੋਇਆ, ਆਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਯੂਧ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਸੋਨੇ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਯੁਖਾਉਂਦਾ ਰਹੇ, ਜਿਹੜੀ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੈ । ੪ ਆਤੇ ਯੂਧ ਦਾ ਯੁੱਠਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਧਰੁੱਚ ਗਿਆ । ੫ ਤਾਂ ਦੂਤ ਨੇ ਯੂਧਦਾਨੀ ਲਈ ਆਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਕੁੱਝ ਅੱਗ ਉਸ ਵਿੱਚ ਭਰ ਕੇ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਤਦ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਆਤੇ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਆਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਿਸਕਾਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤੇ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ !

ਸੱਤ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ

੬ ਫੇਰ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਰ੍ਹੀਆਂ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ।

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੮:੭ 14 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੯:੫

੭ ਖਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਲਗੂ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਗੜੇ ਅਤੇ ਅੱਗ ਖਰਗਟ ਹੋਈ ਜੇ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟੀ ਗਈ, ਤਦ ਯਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਅਤੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਸੜ ਗਈ ਅਤੇ ਸਭ ਹਰਾ ਖਾਹ ਸੜ ਗਿਆ ।

੮ ਫੇਰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ ਤਦ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖਗੜ ਜਿਹਾ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਲਦਾ ਹੋਇਆ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਲਗੂ ਬਣ ਗਿਆ । ੯ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਜਲ ਜੰਤੂਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਮਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ । ੧੦ ਫੇਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਾਰਾ ਮਸਾਲ ਵਾਗੂ ਬਲਦਾ ਹੋਇਆ ਆਰਾਮੋਂ ਟੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਨਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੋਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾ ਖਿਆ । ੧੧ ਉਸ ਤਾਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਗਦੋਣਾ ਰਹੇ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਨਾਗਦੋਣੇ ਜਿਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਦੇ ਕੋੜੇ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਰਨ ਬਹੁਤੇ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਗਏ ।

੧੨ ਫੇਰ ਚੌਥੇ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਸੂਰਜ, ਚੰਦਰਮਾ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਗਨ੍ਹੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਚਾਨਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸੇ ਖਰਰਾਮ ਰਾਤ ਦੀ ਵੀ ।

੧੩ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਰਾਬ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਰਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਭਈ ਗਏ ਗਏ ਯਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ! ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਜੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣੀ ਹੈ !

੧ ਖੰਜਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਾਰਾ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅਬਾਹ ਰੁੰਡ ਦੀ ਰੁੰਜੀ ਉਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ੨ ਉਹ ਨੇ ਅਬਾਹ ਰੁੰਡ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਯੂਆਂ ਵੱਡੇ ਭੱਠੇ ਦੇ ਯੂਣੇ ਵਾਗੂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਯੂਣੇ ਨਾਲ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਖੋਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਗਏ । ੩ ਅਤੇ ਯੂਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿੱਡੇ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਰਤੀ ਦੇ ਟੂਹਿਆਂ ਦੇ ਬਲ ਵਰਗਾ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ੪ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਾ ਯਰਤੀ ਦੇ ਖਾਹ ਦਾ, ਨਾ ਕਿਸੇ ਹਰਿਆਲੀ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁੱਖ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਕਰੋ ਯਰ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੫ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨੋਂ ਨਾ ਮਾਰਨ ਸਗੋਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਖੰਜਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਵੱਡੀ ਖੀੜ ਸਹਿਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੯:੬ 15 ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੯:੧੯

ਦੀ ਖੀੜ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਠੂਹੇ ਦੇ ਡੰਗ ਖਾਰਨ ਨਾਲ ਖੀੜ ਗੁੰਦੀ ਹੈ । ੬ ਆਤੇ ਉਨਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਮਨੁੱਖ ਮੌਤ ਨੂੰ ਭਾਲਣਗੇ ਆਤੇ ਉਹ ਉਨਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਸੇ ਵੀ ਤਰਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗੀ ਆਤੇ ਮਰਨ ਦੀ ਰੋਸਿਸ ਰਰਨਗੇ ਖਰ ਮੌਤ ਉਨਹਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗੀ । 7 ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਟਿੱਡਿਆਂ ਦਾ ਰੂਘ ਉਨਹਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਖੁੱਧ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਣ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੇਨੇ ਵਰਗੇ ਮੁਰਟ ਜਿਹੇ ਸਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਰਗੇ ਸਨ । ੮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਯੌਰਤਾਂ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਰਗੇ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੰਦ ਬੱਬਰ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ । ੯ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੀਨੇ ਬੰਦ ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੀਨੇ ਬੰਦਾ ਵਰਗੇ ਸਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਖੂਰ ਰੱਬਾਂ ਸਗੋਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦੌੜਦਿਆਂ ਹੋਣਿਆਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਹੀ ਸੀ । 10 ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁੰਛਾਂ ਟੂਹਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡੰਗ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁੰਛਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਲ ਹੈ ਜੋ ਖੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤੜਫਾਉਣ । 11 ਆਥਾਹ ਰੁੰਡ ਦਾ ਦੂਤ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਹੈ । ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਆਬੱਦੋਨ ਹੈ ਆਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਖੁੱਲਓਨ ਹੈ ।

12 ਇੱਕ ਦੁੱਖ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਵੇਖੋ, ਇਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਜੇ ਦੋ ਦੁੱਖ ਹੋਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ !

13 ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਨੇ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਜਿਹੜੀ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆੱਗੇ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ । 14 ਉਸ ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਰੋਲ ਤੁਰਹੀ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਦਰਿਆ ਫਰਾਤ ਉੱਤੇ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹਨ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇ ! 15 ਤਾਂ ਉਹ ਚਾਰੇ ਦੂਤ ਜਿਹੜੇ ਵੇਲੇ, ਦਿਨ, ਮਹੀਨੇ ਆਤੇ ਸਾਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ । 16 ਆਤੇ ਘੋੜ ਸਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਰਹੇੜ ਸਨ । ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੁਣੀ । 17 ਇਸ ਦਰਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਘੋੜਿਆਂ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਆਂ ਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਘ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰਹਾਂ ਦਿਸਦੇ ਸਨ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੀਨੇ ਬੰਦ ਆੱਗ, ਨੀਲਮ, ਗੰਧਰ ਦੇ ਹਨ ਆਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਬੱਬਰ ਸੇਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵਰਗੇ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆੱਗ, ਖੂਆਂ ਆਤੇ ਗੰਧਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ ! 18 ਆੱਗ, ਖੂਆਂ ਆਤੇ ਗੰਧਰ ਜਿਹੜੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ ਸੀ, ਇਨਹਾਂ ਤਿਨਾਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰੀ ਗਈ । 19 ਉਹਨਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਬਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁੰਛਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਿਉਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁੰਛਾਂ ਸੱਥਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਵੀ ਹਨ ਆਤੇ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੯:੨੦ 16 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੦:੯

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ । ੨੦ ਅਤੇ ਬਚੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੋਘਾ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਖਿੱਤਲ, ਖੱਬਰ ਅਤੇ ਕਾਠ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀ ਯੂਜ਼ਾ ਨਾ ਕਰਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਨਾ ਵੇਖ, ਨਾ ਸੁਣ, ਨਾ ਤੁਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ੨੧ ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਖੂਨਾਂ ਤੋਂ, ਨਾ ਜਾਦੂਗਰੀਆਂ ਤੋਂ, ਨਾ ਆਪਣੀ ਗਰਾਮਰਾਮੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਨਾ ਚੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਤੋਘਾ ਕੀਤੀ ।

੧੦

ਸਵਰਗ ਦੂਤ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਯੁਸਤਕ

੧ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਧਰਿਣੀ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੱਤਰੰਗੀ ਘੋੜੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸੂਰਜ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਧੈਰ ਅੱਗ ਦੇ ਬੰਮਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ । ੨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਹੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖੋਬੀ ਉਸ ਨੇ ਫੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਧੈਰ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਧੈਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਇਆ । ੩ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਰਾਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਬੱਬਰ ਸੋਰ ਗੱਜਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਖੁਰਾਕਿਆ ਤਾਂ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ । ੪ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਤੇ ਗਰਜਾਂ ਬੋਲ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਸਵਰਗ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਸੁਣਾਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖ ! ੫ ਜਿਹੜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ । ੬ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗੋ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼, ਧਰਤੀ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਤਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੀ ਸਹੁ ਖਾਧੀ ਭਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ! ੭ ਸਗੋਂ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਖਰਮੋਸੁਰ ਦਾ ਭੇਤ ਮੰਧੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ । ੮ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਅਵਾਜ਼ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਸੁਣੀ ਸੀ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ ਭਈ ਜਾ, ਉਹ ਖੋਬੀ ਲੈ ਲੈ ਜੋ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਖਈ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ । ੯ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਛੋਟੀ ਖੋਬੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਲੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਖਾਹ ਜਾ । ਇਹ ਤੇਰੇ ਢਿੱਡ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋੜਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ

ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ १੦:१੦ 17 ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ११:१੦

ਘਰ ਤੋਰੇ ਮੂੰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਦ ਜਿਹੀ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗੇਗੀ । १੦ ਤਦ ਮੈਂ ਉਗ ਛੋਟੀ ਖੋਬੀ ਦੂਤ ਦੇ ਗੱਥੇ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਉਗ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਉਗ ਮੇਰੇ ਮੂੰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਦ ਜਿਹੀ ਮਿੱਠੀ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਗ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਤਦ ਮੇਰਾ ਢਿੱਡ ਝੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ । ११ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਲੋਕਾਂ, ਰੋਮਾਂ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਫੇਰ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ !

??

ਦੇ ਗਵਾਹ

१ ਤੂੰ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਕਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉੱਠ, ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਹੈਰਲ, ਜਗਵੇਦੀ ਅਤੇ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉੱਥੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮਿਣ ਲੈ । २ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਹੜੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਹੈਰਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਛੱਡ ਦੇ ਅਤੇ ਉਗ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਗ ਖਰਾਈਆਂ ਰੋਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਗ ਖਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਬਤਾਲੀਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਲਤਾੜਨਗੀਆਂ । ३ ਮੈਂ ਆਖਣਿਆਂ ਦੋਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਦੇਵਾਂਗਾ ਭਈ ਉਗ ਤੱਖੜ ਖਹਿਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੈ ਸੱਠ ਦਿਨ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਕਰਨਗੇ । ४ ਇਹ ਉਗ ਦੇ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਦੇ ਸਮਾਦਾਨ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਘਰਤੀ ਦੇ ਘਰਭੂ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ५ ਜੇ ਕੋਈ ਉਗਨਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਅੱਗ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ । ਮੈ ਜੇ ਉਗਨਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਗ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ । ६ ਆਰਾਮ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਵੇ, ਅਤੇ ਧਾਈ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗੂ ਬਣਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਉਗਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਉਗ ਘਰਤੀ ਨੂੰ ਸਭ ਖਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰਨ । ७ ਜਦ ਉਗ ਆਖਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਗਟਣਗੇ ਤਦ ਉਗ ਦਰਿੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਅਬਾਹ ਰੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਗਨਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਧ ਕਰਕੇ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟੇਗਾ । ८ ਅਤੇ ਉਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਸ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਧਈਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਗਨਾਂ ਦਾ ਘਰਭੂ ਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ९ ਉੱਮਤਾਂ, ਗੋਤਾਂ, ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਉਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਵੇਖਣਗੇ ਘਰ ਉਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਣਗੇ । १੦ ਅਤੇ ਘਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀ ਖੁਸ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਗਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਨੰਦ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁਗਾਤਾਂ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ११:११ 18 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ११:१੯

ਭੇਜਣਗੇ ਰਿਉਰਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਖਰੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਯੋਧਾ ਰੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ । ११ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੁਆਮ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਖਣਿਆਂ ਖੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ । १੨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਯੈਰ ਉਤਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆ ਜਾਓ ! ਤਾਂ ਉਹ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਉਤਾਹਾਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ । १੩ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਗਰੀ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਢਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਆਦਮੀ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਜਿਹੜੇ ਬਚ ਗਏ ਉਹ ਡਰ ਗਏ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ।

१੪ ਦੂਜਾ ਦੁੱਖ ਥੀਤ ਗਿਆ । ਵੇਖੋ, ਤੀਜਾ ਦੁੱਖ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ! ।

ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰ੍ਹੀ

१੫ ਫੇਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਤੁਰ੍ਹੀ ਵਜਾਈ, ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਸੁਣੀ - ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਖਰਬੂ ਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਮੀਹ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ! १੬ ਉਹ ਚੌਥੀ ਬਚੁਰਗ ਜਿਹੜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਏ ਆਖਣੇ ਸਿੰਘਾਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗੇ,

१੭ ਹੇ ਖਰਬੂ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਸਰਬ ਸਕਤੀਮਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸੀ, ਆਸੀਂ ਤੇਰਾ ਯੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੂੰ ਆਖਣੀ ਵੱਡੀ ਸਮਰੱਥਾ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, १੮ ਕੋਮਾਂ ਕਰੋਯਵਾਨ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਕਰੋਯ ਆਣ ਧਿਆ, ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਖਰਚਿਆ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਖਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਾਤ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ, ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਡਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਛੋਟੇ ਕੀ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰੋ ਜੇ ਖਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ! ।

१੯ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਗੈਰਲ ਜਿਹੜੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਗੈਰਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗ ਧਿਆ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਿਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਗੜੇ ਪਏ ।

੧੨

ਯੈਰਤ ਅਤੇ ਆਜਗਰ

ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ 12:13 20 ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ 13:2

13 ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਜਗਰ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਯੋਰਤ ਦੇ ਮਗਰ ਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਖੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । 14 ਅਤੇ ਯੋਰਤ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਉਰਾਬ ਦੇ ਦੇ ਖਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਡ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਮੱਧ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਬਚ ਸਕੇ ਤਾਂ ਸਮੇਂ, ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਆੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । 15 ਅਤੇ ਮੱਧ ਨੇ ਯੋਰਤ ਦੇ ਮਗਰ ਦਰਿਆ ਵਾਂਗੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਧਾਣੀ ਵਗਾਇਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਰੋੜ੍ਹ ਦੇਵੇ । 16 ਤਾਂ ਯਰਤੀ ਨੇ ਯੋਰਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਯਰਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਖੀ ਲਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਅਜਗਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਵਗਾਇਆ ਸੀ । 17 ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਯੋਰਤ ਉੱਤੇ ਰੁਏ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਖਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਧ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ । 18 ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਰੇਤੇ ਉੱਤੇ ਜਾ ਖਲੋਤਾ ।

13

ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ

1 ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਦਸ ਸਿੰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਦਸ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕੁਫਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਨ । 2 ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਦਰਿੰਦਾ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਚੀਤੇ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਖੈਰ ਰਿੱਛ ਦੇ ਖੈਰ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੱਬਰ ਸੇਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਆਪਣੀ ਗੱਦੀ ਅਤੇ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ । 3 ਮੈਂ ਇਹ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮੌਤ ਦਾ ਗਹਿਰਾ ਜਖਮ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਜਖਮ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਮਗਰ ਹੋਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਤੁਰ ਖਿਆ । 4 ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਜਗਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਇਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ? 5 ਵੱਡਾ ਬੋਲ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਬਰਣ ਵਾਲਾ ਮੂੰਹ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਤਾਲੀਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੀ ਜਾਵੇ । 6 ਦਰਿੰਦੇ ਨੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਫਰ ਬਰਣ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਉੱਤੇ ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਹਨ ਕੁਫਰ ਬਰੇ । 7 ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਇਹ

ਯੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੩:੮ 21 ਯੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੩:੧੮

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੰਤਾਂ ਨਾਲ ਖੁੱਧ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਵੇ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਗੋਤ, ਉੱਮਤ, ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਰੋਮ ਉੱਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ੯ ਅਤੇ ਯਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਹਰੇਕ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸ ਲੋਲੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜਾ ਬਲੀਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ । ੯ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸੁਣੇ ।

੧੦ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ । ਜੇ ਕੋਈ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਢੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵੱਢਿਆ ਜਾਵੇ । ਇਹ ਮੰਤਾਂ ਦੇ ਸਬਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮੋਕਾ ਹੈ ।

੧੧ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਯਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੋਲੇ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਸੀ । ੧੨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਖਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਗਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਖਹਿਲੇ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਗਹਿਰਾ ਜਖ਼ਮ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ । ੧੩ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਐਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਯੱਗ ਵੀ ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦਾ ਉਹ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਯਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤ ਬਣਾਓ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਸੱਟ ਵੱਜੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਰਿਹਾ । ੧੫ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੁਆਸ ਧਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਯੁਜਾ ਨਾ ਕਰਨ ਉਹ ਵੱਢੇ ਜਾਣ । ੧੬ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ, ਵੱਡਿਆਂ, ਯਨਵਾਨਾਂ, ਗਰੀਬਾਂ, ਅਜ਼ਾਦਾਂ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਅਥਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਦਾਗ ਲਗਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ੧੭ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਯਰ ਨਿਰਾ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦਾਗ ਅਰਥਾਤ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅੰਕ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ । ੧੮ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਮੋਕਾ ਹੈ ! ਜਿਹ ਨੂੰ ਬੁੱਧ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਅੰਕ ਗਿਣ ਲਵੇ । ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅੰਕ 666 (ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਹਠ) ਹੈ ।

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੪:੧ 22 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੪:੧੧

੧ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੇਲਾ ਮੀਐਨ ਦੇ ਧਗੜ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਗਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਾਹਲੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਖੂਰ ਵਰਗੀ ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਰਜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਉਹ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੩ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੰਘਾਮਣ, ਚਾਰ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਬਚੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਗਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀਓਂ ਮੁੱਲ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਨਾ ਸਕਿਆ । ੪ ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਯੋਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਿਰਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁਛਾਰੇ ਹਨ । ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਲੇਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਤੁਰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੇ ਲਈ ਖਹਿਲਾ ਫਲ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੱਲ ਲਏ ਗਏ ਸਨ । ੫ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੋਈ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲਿਆ, ਉਹ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ ।

ਤਿੰਨ ਸਵਰਗ ਦੂਤ

੬ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸਦੀਖਰ ਰਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਨਾਲ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ, ਹਰੇਕ ਕੋਮ, ਗੋਤ, ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉੱਮਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਵੇ । ੭ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਆਖਿਆ ਕਿ ਖਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਰਾਮ, ਧਰਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਮੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕੋ !

੮ ਉਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਆਇਆ ਕਿ ਬਾਬੁਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ! ਉਹ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਡਿੱਗ ਪਈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਰਾਮਬਾਰੀ ਦੇ ਕਰੋਧ ਦੀ ਮੈਂ ਸਭਨਾਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਈ ਹੈ ! ।

੯ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੀਜਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਆਇਆ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਖੂਜਾ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਦਾਗ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ੧੦ ਤਾਂ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕਰੋਧ ਦੀ ਮੈਂ ਵੀ ਖੀਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਕਰੋਧ ਦੇ ਖਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੋਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਖਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਰ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਪਾਵੇਗਾ । ੧੧ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਯੁੱਧਾਂ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗੋ ਉੱਠਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਖੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੪:੧੨ 23 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੫:੧

ਯੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਦਾਗ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਤ-ਦਿਨ ਕਦੇ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਖਾਉਂਦੇ । ੧੨ ਇਹ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸਬਰ ਦਾ ਖੈਰਾ ਹੈ ਯਰਬਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗੁਰਮਾਂ ਯੇ ਯਿਸੁ ਦੇ ਵਿਸਵਾਸ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੧੩ ਫੇਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਯਵਾਜ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਯਾਖਦੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਲਿਖ ਲੈ, ਯੰਨ ਉਹ ਮੁਰਦੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਯਦ ਖਰਬੂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕੇ ਮਰਨ । ਯਾਤਮਾ ਯਾਖਦਾ ਹੈ, ਗਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਰਾਮ ਮਿਲੇਗਾ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਵਾਛੀ

੧੪ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਗਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਬੱਦਲ ਹੈ ਯੇ ਉਸ ਬੱਦਲ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਯੁੱਤਰ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਯਾਖਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸੇਨੇ ਦਾ ਮੁਕਟ ਖਹਿਨੇ ਯੇ ਯਾਖਣੇ ਗੱਬ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਦਾਤੀ ਫੜ੍ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ । ੧੫ ਯੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਹੈਰਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਯੇ ਜਿਹੜਾ ਬੱਦਲ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਉਹ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਯਵਾਜ ਮਾਰ ਕੇ ਯਾਖਿਆ, ਯਾਖਣੀ ਦਾਤੀ ਫੇਰ ਕੇ ਵੱਢ ਸੁੱਟ ਕਿਉਂ ਜੇ ਵੱਢਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਯਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਰਤੀ ਦੀ ਫਸਲ ਬਹੁਤ ਖੱਕ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ! ੧੬ ਤਦ ਜਿਹੜਾ ਬੱਦਲ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਉਹ ਨੇ ਯਾਖਣੀ ਦਾਤੀ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੇਰੀ ਯੇ ਯਰਤੀ ਦੀ ਫਸਲ ਵੱਢੀ ਗਈ ।

੧੭ ਤਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਉਸ ਹੈਰਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਜਿਹੜੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਯੇ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਦਾਤੀ ਸੀ । ੧੮ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੱਗ ਉੱਤੇ ਯਯਿਰਾਸ ਹੈ ਜਗਵੇਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਯੇ ਉਹ ਨੇ ਉੱਚੀ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਤਿੱਖੀ ਦਾਤੀ ਸੀ ਯਾਖਿਆ ਕਿ ਯਾਖਣੀ ਤਿੱਖੀ ਦਾਤੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕੇ ਯਰਤੀ ਦੇ ਯੰਗੂਰੀ ਬੇਲ ਦੇ ਗੁੱਛਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਢ ਲੈ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹ ਦੇ ਯੰਗੂਰ ਡਾਢੇ ਖੱਕ ਚੁੱਕੇ ਹਨ । ੧੯ ਤਾਂ ਉਸ ਦੂਤ ਨੇ ਯਾਖਣੀ ਦਾਤੀ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੇਰੀ ਯੇ ਯਰਤੀ ਦੀ ਯੰਗੂਰੀ ਬੇਲ ਵੱਢ ਲਈ ਯੇ ਚੁਬੱਚੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ । ੨੦ ਯੇ ਉਹ ਚੁਬੱਚਾ ਨਗਰੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਲਤਾੜਿਆ ਗਿਆ ਯੇ ਚੁਬੱਚੇ ਵਿੱਚੋਂ ਖੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਗਾਮਾਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕੋ ਸੇ ਮੀਲ ਤੱਕ ਨਹੁ ਵਗਿਆ ।

੧੫

ਯਾਖਰੀ ਰਸਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗ ਦੂਤ

੧ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਸਾਨ ਵੱਡਾ ਯੇ ਯਚਰਜ ਦੇਖਿਆ, ਯਰਬਾਤ ਸੱਤ ਦੂਤ ਸੱਤ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਲਏ ਹੋਏ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਾਖਰੀ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਕਰੋਯ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ।

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ 14:2 24 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ 14:3

੨ ਯੇਸੂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਮਰਦ ਵਰਗਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਖਿਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਯੇਸੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ, ਉਹ ਦੀ ਖੁਰਤੀ ਯੇਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਖਾਈ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰਬਾਬ ਫੜੀ ਵੱਡੇ ਮਰਦ ਵੇਖਿਆ। ੩ ਯੇਸੂ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਮ ਮੁਸਾ ਦਾ ਗੀਤ ਯੇਸੂ ਲੇਲੇ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਖਰਬੂ ਖਰਮੇਸੁਰ, ਮਰਬ ਮਰਤੀਮਾਨ, ਵੱਡੇ ਯੇਸੂ ਆਚਰਜ ਵੱਡੇ ਹਨ ! ਜੇ ਵੱਡੇ ਦੇ ਖਾਤਮਾਗ, ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ ਠੀਕ ਯੇਸੂ ਮੱਚੇ ਹਨ ! ੪ ਜੇ ਖਰਬੂ, ਵੱਡੇ ਤੇਰੇ ਵੇਲੇ ਨਾ ਡਰੇਗਾ ਯੇਸੂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾ ਰੇਗਾ ? ਤੂੰ ਹੀ ਤਾਂ ਇੱਕਲਾ ਖਵਿੱਤਰ ਹੈਂ, ਮੇ ਮਾਰੀਆਂ ਵੱਡੇ ਆਉਣਗੀਆਂ, ਯੇਸੂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਿੱਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਜੇ ਗਏ ਹਨ !

੫ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਯੇਸੂ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੀ ਗੈਰਲ ਜਿਹੜੀ ਮਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ । ੬ ਯੇਸੂ ਉਹ ਸੱਤ ਦੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲੇ ਸੱਤ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਮਨ ਮਾਫ਼ ਯੇਸੂ ਚਮਕਦੀ ਰਤਾਨ ਖਹਿਨੇ ਯੇਸੂ ਮੋਨੇ ਦੀ ਖੋਟੀ ਛਾਤੀ ਦੁਆਲੇ ਬੰਨ੍ਹੇ ਗੈਰਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲੇ । ੭ ਯੇਸੂ ਚਾਰਾਂ ਖਰਮੇਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੋਨੇ ਦੇ ਸੱਤ ਵੱਡੇ ਫੜਾਏ ਜਿਹੜੇ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਜਿਉਂਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਮਨ । ੮ ਯੇਸੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਤੇਜ ਤੋਂ ਯੇਸੂ ਉਹ ਦੀ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਗੈਰਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਯੇਸੂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਖੁਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋਈਆਂ ਉਨਾ ਮਹਾਂ ਗੈਰਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਜਾ ਨਾ ਮਰਿਆ ।

14

ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੇ ਸੱਤ ਵੱਡੇ

੧ ਮੈਂ ਗੈਰਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਚੱਲੋ ਯੇਸੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੇ ਸੱਤ ਵੱਡੇ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿਓ !

੨ ਖਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਆਖਣਾ ਵੱਡੇ ਖਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ । ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਦਾਗ ਮੀ ਯੇਸੂ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੀ ਖੁਜਾ ਵਰਦੇ ਮਨ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬੁਰੇ ਯੇਸੂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖਦਾਇਕ ਫੋੜੇ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ।

੩ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਣਾ ਵੱਡੇ ਮਰਦ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ । ਤਾਂ ਉਹ ਖਰਦੇ ਦੇ ਲਹੂ ਵਰਗਾ ਬਣ ਗਿਆ ਯੇਸੂ ਹਰੇਕ ਜਿਉਂਦੀ ਜਾਨ ਜਿਹੜੀ ਮਰਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਰ ਗਈ ।

ਯੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੬:੪ 25 ਯੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੬:੧੮

੪ ਫੇਰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਣਾ ਰਟੋਰਾ ਦਰਿਆਵਾਂ ਆਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੋਤਿਆਂ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ । ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉਹ ਲਹੂ ਬਣ ਗਏ ੫ ਆਤੇ ਮੈਂ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਖੁਰਖ, ਤੂੰ ਜੋ ਹੈਂ ਆਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਸੀ, ਤੂੰ ਖਰਮੀ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂ ਜੋ ਰੀਤਾ, ੬ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਆਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਵਗਾਇਆ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੀਣ ਲਈ ਲਹੂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ! ਉਹ ਇਸੇ ਦੇ ਖੋਗ ਹਨ ! । ੭ ਫੇਰ ਮੈਂ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਹੇ ਖਰਭੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਸਰਬ ਸਰਤੀਮਾਨ, ਤੇਰੀਆਂ ਆਦਾਲਤਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਆਤੇ ਠੀਕ ਹਨ ! ।

੮ ਚੌਥੇ ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਣਾ ਰਟੋਰਾ ਸੂਰਜ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ । ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆੱਗ ਨਾਲ ਝੁਲਮੇ ੯ ਆਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵੱਡੀ ਤਖਸ ਨਾਲ ਝੁਲਮ ਗਏ ਆਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਰੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਿਕਾਰ ਹੈ ਆਤੇ ਤੇਥਾ ਨਾ ਰੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਰਨ ।

੧੦ ਖੰਜਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਣਾ ਰਟੋਰਾ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ । ਤਾਂ ਉਹ ਦਾ ਰਾਜ ਹਨਹੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਆਤੇ ਲੋਰਾਂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਮਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਚੱਬੀਆਂ । ੧੧ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਰਾਰਨ ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਜਖਮਾਂ ਦੇ ਰਾਰਨ ਸਵਰਗ ਦੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਰੀਤੀ ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਰੰਮਾਂ ਤੋਂ ਤੇਥਾ ਨਾ ਰੀਤੀ ।

੧੨ ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਣਾ ਰਟੋਰਾ ਉਸ ਵੱਡੇ ਦਰਿਆ ਫਰਾਤ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਪਾਣੀ ਸੁੱਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਚੜ੍ਹਦੀ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜੇ ਰਾਜੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਰੀਤਾ ਜਾਵੇ । ੧੩ ਆਜਗਰ ਦੇ ਮੂੰਹ, ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਆਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਡੱਡੂਆਂ ਵਰਗੇ ਤਿੰਨ ਭਿਰਸਟ ਆਤਮੇ ਨਿੱਕਲਦੇ ਵੇਖੇ । ੧੪ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਸਾਨ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਆਤਮੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਵੇਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਮੇਸੁਰ ਸਰਬ ਸਰਤੀਮਾਨ ਦੇ ਉਸ ਵੱਡੇ ਦਿਹਾੜੇ ਦੇ ਯੁੱਧ ਲਈ ਇਕੱਠਿਆਂ ਰਰਨ । ੧੫ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਚੋਰ ਵਾਂਗੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਜਾਗਦਾ ਹੁੰਦਾ ਆਤੇ ਆਪਣੇ ਬਸਤਰ ਦੀ ਚੌਰਸੀ ਰਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਨੰਗਾ ਨਾ ਫਿਰੇ ਆਤੇ ਲੋਕ ਉਹ ਦੀ ਸਰਮ ਨਾ ਵੇਖਣ । ੧੬ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਰੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਰਮਗਿੱਦੋਨ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

੧੭ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਨੇ ਆਖਣਾ ਰਟੋਰਾ ਖੈਣ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ । ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹੈਰਲ ਵਿੱਚੋਂ ਟਿੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੀ ਆਈ, ਰਿ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ! ੧੮ ਆਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀਆਂ ਲਿਸਰਾਂ ਆਤੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਗਰਜਾਂ

ਯੁਗੰਤਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ १੬:१੯ 26 ਯੁਗੰਤਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ १੭:੮

ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਏ ਐਡਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਭਾਰਾ ਭੂਚਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੀ ਆਇਆ ! १੯ ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਤਿੰਨ ਟੋਟੇ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਨਗਰ ਢਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਬਾਬੁਲ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਚੋਤੇ ਆਈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅੱਤ ਵੱਡੇ ਕੁਰੇਖ ਦੀ ਮੈਂ ਦਾ ਖਿਆਲਾ ਉਹ ਨੂੰ ਦੇਵੇ । ੨੦ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਟਾਪੂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯਹੜਾਂ ਦਾ ਖਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ । ੨੧ ਅਤੇ ਅਰਾਮੋਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਮੰਨੇ ਮਣ ਮਣ ਦੇ ਵੱਡੇ ਗੜੇ ਖੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੜਿਆਂ ਦੀ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਖਰਮੇਸੂਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ ।

੧੭

ਵੱਡੀ ਕੰਜਰੀ

१ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੀ ਕੰਜਰੀ ਦੀ ਸਜਾ ਵਿਖਾਵਾਂ, ਜਿਹੜੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ! ੨ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀ ਉਹ ਦੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦੀ ਮੈਂ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਏ । ੩ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਜਾੜ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਯੋਰਤ ਨੂੰ ਕਿਰਮਚੀ ਰੰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠੇ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਦਰਿੰਦਾ ਨਿੰਦਿਆ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ । ੪ ਅਤੇ ਉਸ ਯੋਰਤ ਨੇ ਬੈਂਗਣੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਾਰ ਖਗਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਨੇ, ਮੋਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਸੀ । ਉਹ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਖਿਆਲਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਖਿਣਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਭਿਰਸਟਤਾਈਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ । ੫ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਭੇਤ ਵਾਲਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਰਥਾਤ “ਬਾਬੁਲ ਉਹ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ, ਕੰਜਰੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਖਿਣਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਮਾਂ” । ੬ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਯੋਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਖਿਸੂ ਦੇ ਸਗੀਦਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮਸਤ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਹੱਕਾ-ਬੱਕਾ ਰਹਿ ਗਿਆ । ੭ ਅਤੇ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਹੱਕਾ-ਬੱਕਾ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਹੈਂ । ਉਹ ਯੋਰਤ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਹ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ । ੮ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੇ ਹੈ ਮੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਅਬਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਗਤ ਦੇ ਮੁੱਢੋਂ ਜੀਵਨ

ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੭:੯ 27 ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਸ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੮:੩

ਦੀ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਰਿ ਉਹ ਹੈ ਮੀ ਆਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਆਤੇ ਫੇਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ । ੯ ਸਮਝਦਾਰ ਬੁੱਧ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ । ਇਹ ਸੱਤ ਸਿਰ ਸੱਤ ਟਿੱਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਐਰਤ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ । ੧੦ ਆਤੇ ਉਹ ਸੱਤ ਰਾਜੇ ਵੀ ਹਨ । ਖੰਜ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੈ ਆਤੇ ਇੱਕ ਆਜੇ ਆਇਆ ਨਹੀਂ । ਜਦੋਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ੧੧ ਆਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਮੀ ਆਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੈਂ ਆਪ ਵੀ ਆੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਆਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ ਆਤੇ ਉਹ ਨਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ੧੨ ਉਹ ਦਸ ਸਿੰਗ ਜਿਹੜੇ ਤੂੰ ਵੇਖੇ ਉਹ ਦਸ ਰਾਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜੇ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਖਰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਯਿਰਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ੧੩ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਮੱਤ ਹੈ ਆਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਆਤੇ ਆਯਿਰਾਰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ੧੪ ਇਹ ਲੇਲੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨਗੇ ਆਤੇ ਲੇਲਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਧਾਵੇਗਾ, ਰਿਉਰਿ ਉਹ ਖਰਭੂਆਂ ਦਾ ਖਰਭੂ ਆਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਸੱਦੇ ਹੋਏ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਆਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਨ । ੧੫ ਆਤੇ ਉਹ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜਿਹੜੇ ਧਾਣੀ ਤੂੰ ਵੇਖੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰੰਜਰੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਉਹ ਉੱਮਤਾਂ ਆਤੇ ਭੀੜ ਆਤੇ ਕੌਮਾਂ ਆਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ । ੧੬ ਦਰਿੰਦਾ ਆਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਤੂੰ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਇਹ ਉਸ ਰੰਜਰੀ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਦੇਣਗੇ, ਨੰਗਿਆਂ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਦਾ ਮਾਮ ਖਾ ਜਾਣਗੇ ਆਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆੱਗ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਸੁੱਟਣਗੇ । ੧੭ ਰਿਉ ਜੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਇਆ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਖੂਰੀ ਕਰਨ ਆਤੇ ਇੱਕੋ ਮੱਤ ਦੇ ਹੋਣ ਆਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਖੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ । ੧੮ ਆਤੇ ਉਹ ਐਰਤ ਜੇ ਤੂੰ ਵੇਖੀ ਮੀ ਉਹ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਖਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ।

੧੮

ਬੇਬੀਲੋਨ ਦਾ ਡਿੱਗਣਾ

੧ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਯਿਰਾਰ ਮੀ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਤੇਜ ਨਾਲ ਖਰਤੀ ਚਾਨਣੀ ਹੋ ਗਈ । ੨ ਆਤੇ ਉਹ ਨੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਢਹਿ ਪਈ ਬਾਬੁਲ, ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਡਿੱਗ ਪਈ ! ਉਹ ਭੂਤਾਂ ਦਾ ਟਿਕਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਨਾਲੇ ਹਰ ਅਸੁੱਧ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆੱਡਾ, ਹਰ ਦੁਸਟ ਆਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਖੰਛੀ ਦਾ ਆੱਡਾ । ੩ ਰਿਉ ਜੇ ਉਹ ਦੀ ਹਰਮਕਾਰੀ ਦੇ ਕਰੋਧ ਦੀ ਮੈਂਨ ਤੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਖੀਤਾ, ਆਤੇ ਖਰਤੀ ਦੇ

ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੮:੪ 28 ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੮:੧੫

ਗਜਿਯਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰਾਮਰਾਹੀ ਰੀਤੀ, ਆਤੇ ਖਰਤੀ ਦੇ ਵਧਾਰੀ ਉਹ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਿਯਾਦਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਮ ਦੇ ਰਾਹਨ ਯਨੀ ਹੋ ਗਏ । ੪ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, ਹੋ ਮੇਰੀ ਖਰਜਾ, ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲ ਆਓ ! ਰਿਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਖਾਧਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣੋ, ਰਿਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਝੀ ਹੋਵੋ ! ੫ ਉਹ ਦੇ ਖਾਧ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਤੱਕ ਖਰੁੱਚ ਗਏ ਗਨ, ਆਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਕੁਧਰਮ ਯਾਦ ਰੀਤੇ ਗਨ । ੬ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇ ਵਰਤਿਆ ਤਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਰਤੋ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੇ ਰੰਮਾਂ ਦੇ ਆਨੁਸਾਰ ਉਹ ਨੂੰ ਦੁਗਣਾ ਬਦਲਾ ਦਿਓ, - ਜਿਹੜਾ ਖਿਆਲਾ ਉਹ ਨੇ ਭਰਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਲਈ ਦੁਗਣਾ ਭਰੋ । ੭ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਨੇ ਆਖਣੀ ਵਡਿਆਈ ਰੀਤੀ, ਆਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਮ ਰੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਉਹ ਨੂੰ ਰਸਟ ਆਤੇ ਮੋਗ ਦਿਉ, ਰਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਖਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਹੋ ਬੈਠੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਧਵਾ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਰਦੇ ਮੋਗ ਵੇਖਾਂਗੀ ! ੮ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੀਆਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਇੱਕੋ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆ ਖੈਣਗੀਆਂ; ਮੇਂਤ, ਮੋਗ ਆਤੇ ਕਾਲ, ਆਤੇ ਉਹ ਆੱਗ ਨਾਲ ਭਸਮ ਰੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਰਿਉਂ ਜੋ ਬਲਵੰਤ ਹੈ ਖਰਭੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ !

੯ ਖਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰਾਮਰਾਹੀ ਆਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਮ ਰੀਤਾ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਦੇ ਸੜਨ ਦਾ ਯੁੱਧਾਂ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰੋਣਗੇ ਆਤੇ ਵਿਰਲਾਖ ਕਰਨਗੇ । ੧੦ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਕਸਟ ਤੋਂ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਉਹ ਦੂਰ ਖੜ ਕੇ ਆਖਣਗੇ, ਗਾਏ, ਗਾਏ ! ਹੋ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਗਰੀ ਬਾਬੁਲ ! ਇੱਕੋ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਨਿਬੇੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ! ੧੧ ਖਰਤੀ ਦੇ ਵਧਾਰੀ ਉਹ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਆਤੇ ਕੁਰਲਾਉਂਦੇ ਗਨ, ਰਿਉਂ ਜੋ ਗੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ । ੧੨ ਆਰਬਾਤ ਮਾਲ ਸੇਨੇ ਦਾ ਆਤੇ ਚਾਂਦੀ, ਜਵਾਹਰ, ਮੇਤੀਆਂ, ਆਤੇ ਕਤਾਨ ਦਾ ਆਤੇ ਬੈਂਗਣੀ, ਰੋਸਮੀ ਆਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਆਤੇ ਹਰ ਖਰਰਾਹ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਵਾਲੀ ਲੱਕੜੀ ਆਤੇ ਗਾਬੀ ਦੰਦ ਦੀ ਹਰੇਰ ਵਸਤ ਆਤੇ ਭਾਰੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਾਠ, ਖਿੱਤਲ, ਲੋਹੇ ਆਤੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਹਰੇਰ ਵਸਤ ੧੩ ਆਤੇ ਦਾਲਚੀਨੀ, ਮਸਾਲੇ, ਯੂਧ, ਮੁਰ, ਲੁਬਾਣ, ਮੈਂਛ, ਤੇਲ, ਮੈਂਦਾ, ਕਣਕ, ਡੰਗਰ, ਭੇਡਾਂ, ਘੋੜੇ ਆਤੇ ਸੱਬ, ਗੁਲਾਮ ਆਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ।

੧੪ ਤੇਰੇ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਫਲ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ, ਸਾਰੀਆਂ ਰੀਮਤੀ ਆਤੇ ਭੜਕੀਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਆਤੇ ਗੁਣ ਕਦੇ ਨਾ ਲੱਭਣਗੀਆਂ !

੧੫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਵਧਾਰੀ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਨਵਾਨ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਡਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਆਤੇ ਰੋਂਦਿਆਂ ਕੁਰਲਾਉਂਦਿਆਂ ਆਖਣਗੇ,

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੮:੧੬ 29 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੯:੩

੧੬ ਗਏ ਗਏ, ਇਸ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ! ਜਿਹੜੀ ਰਤਾਨ, ਬੈਂਗਣੀ ਅਤੇ ਲਾਲ
ਬਸਤਰ ਧਹਿਨੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਜਵਾਹਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰੀ
ਹੋਈ ਸੀ,

੧੭ ਕਿਉਂ ਜੋ ਐਨਾ ਮਾਸਾ ਯਨ ਇੱਕੋ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ! ।
ਹਰੇਰ ਮਲਾਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਬਰਦਾ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਯਰੇ
ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਲਾਹ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਜਿੰਨੇ ਰੋਜ਼ੀ ਰੋਟੀ ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ,
ਮੱਝੇ ਦੂਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ । ੧੮ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੜਨ ਦਾ ਯੁੱਧਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਚੀਰਾਂ ਖਾਰ
ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਭਈ ਕਿਹੜਾ ਇਸ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ? ੧੯ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ
ਆਖਣਿਆਂ ਸਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯੁੜ ਖਾਈ ਅਤੇ ਰੋਂਦਿਆਂ ਦੁਰਲਾਉਂਦਿਆਂ ਚੀਰਾਂ ਖਾਰ-
ਖਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਗਏ ਗਏ ਇਸ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ! ਜਿੱਥੇ ਮਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰੀ
ਜਹਾਜ਼ ਵਾਲੇ ਉਹ ਦੇ ਯਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਨੀ ਹੋ ਗਏ ! ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ
ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ! ੨੦ ਹੋ ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਹੋ ਸੰਤੋ, ਰਸੂਲੋ ਅਤੇ ਨਬੀਓ, ਉਹ ਦੇ
ਉੱਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਨਿਆਂ ਕਰ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਦਲਾ ਉਸ ਤੋਂ ਲੈ
ਲਿਆ !

੨੧ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਨੇ ਇੱਕ ਖੱਬਰ ਵੱਡੇ ਚੱਰੀ ਦੇ ਖੁੜ ਵਰਗਾ ਚੁੱਕ
ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ
ਬਾਬੁਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡੋਗੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਦੇ ਉਹ ਦਾ ਖਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇਗਾ
! ੨੨ ਰੁਥਾਬੀਆਂ, ਗਵੱਈਆਂ, ਵੰਜਲੀ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਤੁਰਹੀ
ਫੂਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ । ਕਿਸੇ
ਯੇਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰੀਗਰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ ਲੱਭੇਗਾ । ਚੱਰੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼
ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ, ੨੩ ਅਤੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ
ਫੇਰ ਕਦੀ ਨਾ ਚਮਕੇਗੀ, ਲਾੜੀ ਅਤੇ ਲਾੜੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ
ਸੁਣੀ ਜਾਵੇਗੀ । ਤੇਰੇ ਵਖਾਰੀ ਤਾਂ ਯਰਤੀ ਦੇ ਮਹਾਂ ਖੁਰਖ ਮਨ, ਅਤੇ ਮਾਰੀਆਂ
ਕੋਮਾਂ ਤੇਰੀ ਜਾਦੂਗਰੀ ਨਾਲ ਭਰਮਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ੨੪ ਨਾਲੇ ਨਬੀਆਂ, ਸੰਤਾਂ
ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਮਭਨਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਜਿਹੜੇ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਮਨ, ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਖਾਇਆ ਗਿਆ !

੧੯

? ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਇਹ
ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, ਹਲਾਕੁਯਾਹ ! ਮੁਕਤੀ, ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥਾ ਮਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ
ਦੀ ਹੈ, ੨ ਉਹ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਠੀਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਸ ਵੱਡੀ ਕੋਜ਼ਰੀ
ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਣੀ ਹਰਾਮਕਾਰੀ ਨਾਲ ਯਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਸੀ, ਨਿਆਂ
ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਣੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲਿਆ । ੩ ਉਹ ਦੂਜੀ

ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੯:੪ 30 ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੯:੧੫

ਵਾਰ ਬੋਲੇ, ਗਲਲੁਯਾਗ ! ਉਹ ਦਾ ਯੂਆਂ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਖਿਆ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ! ੪ ਤਾਂ ਉਹ ਚੋਵੀ ਬਜੁਰਗ ਆਤੇ ਚਾਰ ਖਰਾਣੀ ਡਿੱਗ ਖਏ ਆਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਮੱਥਾ ਟੇਰ ਕੇ ਬੋਲੇ, ਆਮੀਨ, ਗਲਲੁਯਾਗ !

ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ

੫ ਸਿੰਘਾਮਣ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੇ ਆਈ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੇ ਉਹ ਦੇ ਦਾਮੋ ਰੀ ਛੋਟੇ ਰੀ ਵੱਡੇ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦਾ ਡਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਮਾਡੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਰਹੋ ! ੬ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਆਤੇ ਬਾਹਲਿਆਂ ਖਾਣੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਆਤੇ ਬੱਦਲ ਦੀਆਂ ਡਾਢੀਆਂ ਗਰੁਜਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ, -ਗਲਲੁਯਾਗ ! ਖਰਬੂ ਮਾਡਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਸਰਬ ਸਰਤੀਮਾਨ ਰਾਜ ਰਰਦਾ ਹੈ !

੭ ਆਉ, ਆਮੀਂ ਆਨੰਦ ਰਹੀਏ ਆਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਈਏ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਹੀਏ, ਲੇਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਜੋ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਤੇ ਉਹ ਦੀ ਲਾੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ । ੮ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਆਤੇ ਸਾਫ ਰਤਾਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਾਰ ਖਾਵੇ, ਇਹ ਰਤਾਨ ਤਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਖਰਮੀ ਰੰਮ ਹੈ ।

੯ ਤਾਂ ਦੂਤ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਲਿਖ ਕਿ ਯੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਲੇਲੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਦਾਵਤ ਵਿੱਚ ਸੱਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ! ਆਤੇ ਮੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ । ੧੦ ਆਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰਣ ਲਈ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਕੇ ਉਹ ਦੇ ਚਰਨੀ ਖਿਆ । ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰ ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਆਤੇ ਤੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਲ ਦਾ ਦਾਮ ਹਾਂ । ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰ ! ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤਾਂ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਦੀ ਰੂਹ ਹੈ ।

ਸਫੇਦ ਖੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ

੧੧ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਖੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਰੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਖੋੜਾ ਹੈ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਸਵਾਰ “ਵਫਾਦਾਰ” ਆਤੇ “ਸੱਚਾ” ਆਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਆਤੇ ਉਹ ਖਰਮ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਆਤੇ ਯੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਉਹ ਦੀਆਂ ਆੱਖਾਂ ਆੱਗ ਦੀ ਲਾਟ ਹਨ, ਉਹ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕਟ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਬਿਨਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ । ੧੩ ਆਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਸਤਰ ਲਗੂ ਨਾਲ ਛਿੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਖਗਿਨੇ ਹੋਏ ਹੈ ਆਤੇ ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ “ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਸਬਦ” ਆਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੪ ਆਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਆਤੇ ਸਾਫ ਰਤਾਨੀ ਕੱਪੜੇ ਖਗਿਨੀ ਚਿੱਟੇ ਖੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਮਗਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ । ੧੫ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ

ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੧੯:੧੬ 31 ਖੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੦:੩

ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿੱਕਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਰੋਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਮਰਥ ਮਰਤੀਮਾਨ ਦੇ ਅੱਤ ਵੱਡੇ ਕਰੋਧ ਦੀ ਮੈਂ ਦੇ ਚੁਬੱਚੇ ਨੂੰ ਲਿਤਾੜਦਾ ਹੈ । ੧੬ ਉਹ ਦੇ ਬਸਤਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਖੱਟ ਉੱਤੇ ਇਹ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, - “ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਖਰਬੂਆਂ ਦਾ ਖਰਬੂ ।”

੧੭ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਖੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਯਰਾਮ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਹਨ ਵੱਡੀ ਯਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਯਾਖਿਆ, ਯਾਓ ਚੱਲੇ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਦਾਵਤ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ! ੧੮ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਮਾਮ, ਫੌਜ ਦੇ ਮਰਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮ, ਮਹਾਂ ਬਲੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮ, ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮ ਅਤੇ ਰੀ ਯਜ਼ਾਦਾਂ ਰੀ ਗੁਲਾਮਾਂ, ਰੀ ਛੇਟਿਆਂ ਰੀ ਵੱਡਿਆਂ, ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਮਾਮ ਖਾਓ !

੧੯ ਫੇਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ, ਯਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਧ ਕਰਨ, ਜਿਹੜਾ ਘੋੜੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ । ੨੦ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਵੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਦਾਗ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਯੂਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਯੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀ ਗੰਧਰ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਹੈ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ! ੨੧ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਉਸ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸਵਾਰ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ ਸੀ ਵੱਢੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮਾਰੇ ਖੰਛੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮ ਨਾਲ ਰੱਜ ਗਏ ।

੨੦

ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਲ ਦਾ ਰਾਜ

੧ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਯਥਾਗ ਰੁੰਡ ਦੀ ਰੁੰਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੰਗਲ ਯਾਖਣੇ ਗੱਥ ਵਿੱਚ ਲਈ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ । ੨ ਅਤੇ ਉਹ ਨੇ ਯਜ਼ਗਰ ਨੂੰ ਯਰਥਾਤ ਉਸ ਯੁਰਾਣੇ ਸੱਖ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਇਬਲੀਸ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਹੈ, ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਲ ਤੌਰ ਉਹ ਨੂੰ ਜਕੜ ਰੱਖਿਆ । ੩ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਯਥਾਗ ਰੁੰਡ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜੋ ਉਹ ਰੋਮਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਨਾ ਭਰਮਾਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਲ ਯੁਰਾ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਭਈ ਉਹ ਖੋੜ੍ਹੇ ਸਮਾਂ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ।

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੦:੪32 ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੦:੧੪

੪ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਮਣ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਥੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿੱਕਾਂ
ਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ
ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਖਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਾਹਨ ਅਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ
ਬਚਨ ਦੇ ਰਾਹਨ ਵੱਢੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਜਾਂ ਉਹ ਦੀ
ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਯੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਗ ਆਖਣੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਆਖਣੇ
ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲੁਆਇਆ ਸੀ । ਉਹ ਜਿਉਂਦੇ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਲ ਮਮੀਹ
ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ । ੫ ਬਾਰੀ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਲ ਦੇ ਯੂਰੇ ਹੋਣ ਤੱਕ
ਜਿਉਂਦੇ ਨਾ ਹੋਏ । ਇਹ ਖਹਿਲਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ । ੬ ਯੰਨ ਅਤੇ
ਯਵਿੱਤਰ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਖਹਿਲਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਾਮਿਲ ਹੈ !
ਇਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦੂਸਰੀ ਖੋਤ ਦਾ ਕੁੱਝ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਖਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮਮੀਹ
ਦੇ ਜਾਜਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ।

ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼

੭ ਜਦ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਲ ਯੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸੈਤਾਨ ਆਖਣੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਛੱਡਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ । ੮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰਾਂ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਗੋਗ ਅਤੇ ਮਗੋਗ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਨਿੱਕਲੇਗਾ ਭਈ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਖੁੱਯ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰੇ । ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਮਰਮੁੰਦਰ ਦੀ ਰੇਤ ਜਿੰਨੀ
ਹੈ । ੯ ਉਹ ਸਾਰੀ ਯਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਖਏ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਡੇਰੇ ਅਤੇ ਖਿਆਰੀ
ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਖੇਰਾ ਖਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਉੱਤੇ ਯੱਗ ਉਤਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ! ੧੦ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਸੀ,
ਯੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਰ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਰਿੰਦਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ
ਨਥੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਤ-ਦਿਨ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਰਮਟ ਭੋਗਣਗੇ ।

ਵੱਡਾ ਚਿੱਟਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿੱਕਾਂ

੧੧ ਫੇਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਉਮ ਉੱਤੇ
ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣਿਓਂ ਯਰਤੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਭੱਜ ਗਏ
ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਾ ਮਿਲਿਆ । ੧੨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ
ਵੱਡੇ ਕੀ ਛੋਟੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਦੇ ਯੱਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਖੋਬੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ
ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖੋਬੀ ਜਿਹੜੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੋਬੀ ਹੈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ ਅਤੇ
ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿੱਕਾਂ ਖੋਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ
ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ੧੩ ਅਤੇ ਮਰਮੁੰਦਰ ਨੇ ਉਹ ਮੁਰਦੇ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ
ਸਨ ਮੋੜ ਦਿੱਤੇ, ਮੋੜ ਅਤੇ ਖਤਾਲ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਨ,
ਅਤੇ ਹਰੇਰ ਦਾ ਨਿੱਕਾਂ ਉਹ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ੧੪ ਤਾਂ ਕਾਲ ਅਤੇ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੦:੧੫33ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੧:੧੦

ਪਤਾਲ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ । ਇਹ ਦੂਜੀ ਖੋਬੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ । ੧੫ ਅਤੇ ਜੇਰਰ ਰਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਗ ਦੀ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ।

੨੧

ਨਵਾਂ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਯਰਤੀ

੧ ਫਿਰ ਮੈਂ ਨਵਾਂ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਯਰਤੀ ਵੇਖੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਯਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣ ਮਰੁੱਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨਵੀਂ ਯਰੁਸਲਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਰੋਲੋਂ ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਉਤਰਦੀ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਰੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਲਾੜੀ ਆਪਣੇ ਲਾੜੇ ਲਈ ਸਿੰਗਾਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ । ੩ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਮਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਇਹ ਆਖਦੇ ਸੁਣੀ ਕਿ ਵੇਖ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਡੇਰਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਡੇਰਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ । ੪ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਹੰਝੂ ਖੁੰਝੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਗ ਨਾ ਰੋਣਾ ਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ । ਪਹਿਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ੫ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਬੋਲਿਆ, ਵੇਖ, ਮੈਂ ਸਭ ਝੁੰਝ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਲਿਖ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਬਚਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਚ ਹਨ । ੬ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ! ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਆਦ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ । ਜਿਹੜਾ ਤਿਹਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਅੰਮਿਰਤ ਜਲ ਦੇ ਸੇਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਫਤ ਖਿਆਵਾਂਗਾ । ੭ ਜਿਹੜਾ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਖੁੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ । ੮ ਪਰ ਡਰਾਰਲਾਂ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ, ਘਿਣਾਉਣਿਆਂ, ਖੂਨੀਆਂ, ਹਰਾਮਕਾਰਾਂ, ਜਾਦੂਗਰਾਂ, ਮੁਰਤੀ ਯੁਜਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਝੂਠਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹੜੀ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਰ ਨਾਲ ਬਲਦੀ ਹੈ ! ਇਹ ਦੂਜੀ ਖੋਬੀ ਹੈ ।

ਨਵਾਂ ਯਰੁਸਲਮ

੯ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਦੂਤਾਂ ਰੋਲ ਉਹ ਸੱਤ ਰਟੋਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਅਖੀਰਲੀਆਂ ਸੱਤ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਰੀਤੀ ਕਿ ਇੱਧਰ ਆ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲਾੜੀ ਵਿਖਾਵਾਂ ਜਿਹੜੀ ਲੱਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ । ੧੦ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੧:੧੧34ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੧:੨੪

ਉਮ ਨੇ ਉਹ ਧਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਯਰੂਸਲਮ ਖਰਮੇਸੁਰ ਰੋਲੋਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦੀ
ਮੈਂਨੂੰ ਵਿਖਾਈ, ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਮੀ । ੧੧ ਉਹ ਦੀ ਜੋਤ ਆਂਤ ਭਾਰੇ
ਮੁੱਲ ਦੇ ਜਵਾਹਰ ਵਰਗੀ ਮੀ ਆਰਥਾਤ ਖੁਖਰਾਜ ਖੱਬਰ ਜਿਹੀ ਜੋ ਬਲੋਰ ਦੀ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ । ੧੨ ਆਤੇ ਉਹ ਦੀ ਵੱਡੀ ਆਤੇ ਉੱਚੀ ਸਹਿਰਥਨਾਹ ਹੈ ਆਤੇ
ਉਹ ਦੇ ਖਾਰਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਖਾਰਾਂ ਦੂਤ । ਆਤੇ
ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਹੜੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ
ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ । ੧੩ ਯੂਰਬ ਵੱਲ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਆਤੇ ਖੱਛਮ ਵੱਲ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ
ਆਤੇ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਆਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਤਿੰਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹਨ । ੧੪ ਆਤੇ
ਉਮ ਨਗਰੀ ਦੀ ਸਹਿਰਥਨਾਹ ਦੀਆਂ ਖਾਰਾਂ ਨੀਹਾਂ ਹਨ ਆਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਲੋਲੇ
ਦੇ ਖਾਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ । ੧੫ ਖੇਰੇ ਨਾਲ ਜਿਹੜਾ ਗੱਲਾਂ ਵਰਦਾ ਮੀ ਉਹ
ਦੇ ਰੋਲ ਇੱਕ ਨਾਥ ਆਰਥਾਤ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਰਾਨਾ ਮੀ ਭਈ ਉਹ ਉਮ ਨਗਰੀ
ਦੀ ਆਤੇ ਉਹ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਆਤੇ ਉਹ ਦੀ ਸਹਿਰਥਨਾਹ ਦੀ ਖਿਣਤੀ ਵਰੇ
। ੧੬ ਆਤੇ ਉਹ ਨਗਰੀ ਚੌਰਸ ਖਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਆਤੇ ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਓਨੀ
ਹੀ ਉਹ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਹੈ । ਆਤੇ ਉਮ ਨੇ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਰਾਨੇ ਨਾਲ ਖਿਣਿਆ ਆਤੇ
ਧੰਦਰਾਂ ਮੈਂ ਖੀਲ ਨਿੱਕਲੀ ਉਹ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਆਤੇ ਚੜਾਈ ਆਤੇ ਉਚਾਈ ਇੱਕੋ
ਜਿਹੀ ਹੈ । ੧੭ ਆਤੇ ਉਮ ਨੇ ਉਹ ਦੀ ਸਹਿਰਥਨਾਹ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਰਥਾਤ ਦੂਤ
ਦੇ ਨਾਥ ਦੇ ਆਨੁਸਾਰ ਖਿਣਿਆ ਆਤੇ ਇੱਕ ਮੈਂ ਚੁਤਾਲੀ ਗੱਥ ਨਿੱਕਲੀ । ੧੮ ਆਤੇ
ਉਹ ਦੀ ਸਹਿਰਥਨਾਹ ਦੀ ਚਿਣਾਈ ਯਸਬ ਦੀ ਮੀ ਆਤੇ ਉਹ ਨਗਰੀ ਸਾਫ
ਮੀਸੇ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਸੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੀ । ੧੯ ਉਮ ਨਗਰੀ ਦੀ ਸਹਿਰਥਨਾਹ ਦੀਆਂ
ਨੀਹਾਂ ਹਰ ਖਰਰਾਰ ਦੇ ਜਵਾਹਰ ਨਾਲ ਜੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ । ਖਹਿਲੀ ਨੀਹ
ਯਸਬ ਦੀ ਮੀ, ਦੂਜੀ ਨੀਲਮ ਦੀ, ਤੀਜੀ ਦੁਯੀਯਾ ਆਰੀਰ ਦੀ, ਚੌਥੀ ਧੰਨੇ ਦੀ
। ੨੦ ਧੰਜਵੀਂ ਸੁਲੇਮਾਨੀ ਦੀ, ਛੇਵੀਂ ਲਾਲ ਆਰੀਰ ਦੀ, ਸੱਤਵੀਂ ਜਬਰਜਦ ਦੀ,
ਆੱਠਵੀਂ ਬੈਰੂਜ ਦੀ, ਨੌਵੀਂ ਸੁਨਹਿਲੇ ਦੀ, ਦਸਵੀਂ ਹਰੇ ਆਰੀਰ ਦੀ, ਗਿਆਹੁਵੀਂ
ਜ਼ਰਰਨ ਦੀ, ਖਾਹੁਹਵੀਂ ਵਟਹਲੇ ਦੀ । ੨੧ ਆਤੇ ਖਾਰਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖਾਰਾਂ ਖੋਤੀ
ਸਨ । ਇੱਕ-ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਖੋਤੀ ਦਾ ਮੀ, ਆਤੇ ਉਮ ਨਗਰੀ ਦਾ
ਚੌਰ ਨਿਰਮਲ ਮੀਸੇ ਵਰਗਾ ਸੁੱਧ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੀ । ੨੨ ਮੈਂ ਉਮ ਵਿੱਚ ਵੋਈ ਹੈਰਲ
ਨਾ ਵੇਖੀ ਰਿਉਂ ਜੋ ਖਰਬੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਸਰਬ ਸਰਤੀਮਾਨ ਆਤੇ ਲੋਲਾ ਉਹ ਦੀ
ਹੈਰਲ ਹੈ । ੨੩ ਆਤੇ ਉਮ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕੁੱਝ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਚੰਦਰਮਾ
ਦੀ ਰਿ ਉਹ ਉਮ ਉੱਤੇ ਚਮਰਣ ਰਿਉਂ ਜੋ ਖਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚਾਨਣ
ਰੀਤਾ ਆਤੇ ਲੋਲਾ ਉਹ ਦੀ ਜੋਤ ਹੈ । ੨੪ ਆਤੇ ਵੇਮਾਂ ਉਹ ਦੇ ਚਾਨਣ ਦੇ ਆਸਰੇ
ਫਿਰਨਗੀਆਂ ਆਤੇ ਖਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਆਖਣਾ ਖਰਤਾਥ ਉਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ

ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੧:੨੫35ਜੁਗੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੨:੯

। ੨੫ ਆਤੇ ਉਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਦੇ ਬੰਦ ਨਾ ਹੋਣਗੇ ਰਿਉਂ ਜੋ ਗਾਤ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੋਣੀ ਹੀ ਨਹੀਂ । ੨੬ ਆਤੇ ਉਗ ਰੋਮਾਂ ਦਾ ਖਰੁਤਾਥ ਆਤੇ ਮਾਣ ਉਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ । ੨੭ ਖਰ ਰੋਈ ਆਥਵਿੱਤਰ ਵਸਤ ਜਾਂ ਰੋਈ ਖਿਣਾਉਣੇ ਰੰਮ ਰਰਨ ਵਾਲਾ ਆਤੇ ਝੂਠਾ ਰੰਮ ਰਰਨ ਵਾਲਾ ਉਮ ਵਿੱਚ ਰਦੇ ਨਾ ਵੜੇਗਾ ਖਰ ਵੇਵਲ ਉਗ ਜਿਗਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੇਲੇ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ।

੨੨

੧ ਉਮ ਨੇ ਅੰਮਿਰੁਤ ਜਲ ਦੀ ਇੱਕ ਨਦੀ ਬਲੇਰ ਵਾਗੂੰ ਮਾਫ ਖਰਮੇਸੁਰ ਆਤੇ ਲੇਲੇ ਦੇ ਸਿੰਘਾਮਣ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਦੀ, ਉਮ ਨਗਰੀ ਦੇ ਚੌਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿਖਾਈ । ੨ ਉਮ ਨਦੀ ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬਿਰਛ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਖਰਕਾਰ ਦੇ ਫਲ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਆਤੇ ਉਗ ਆਥਣਾ ਫਲ ਮਹੀਨਾ ਮਹੀਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਤੇ ਉਮ ਬਿਰਛ ਦੇ ਥੱਤੇ ਰੋਮਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਲਈ ਹਨ । ੩ ਆਤੇ ਗੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਈ ਮਰਾਥ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਆਤੇ ਖਰਮੇਸੁਰ ਆਤੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਸਿੰਘਾਮਣ ਉਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਆਤੇ ਉਗ ਦੇ ਦਾਮ ਉਗ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਰਰਨਗੇ । ੪ ਆਤੇ ਉਗ ਦਾ ਦਰਸਣ ਖਾਉਣਗੇ ਆਤੇ ਉਗ ਦਾ ਨਾਮ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ । ੫ ਆਤੇ ਗੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਤ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਆਤੇ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੋਮਨੀ ਮਗੋਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚਾਨਣ ਦੀ ਕੁੱਝ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਰਿਉਂ ਜੋ ਖਰਭੂ ਖਰਮੇਸੁਰ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦੇਵੇਗਾ, ਆਤੇ ਉਗ ਜੁੱਗੋ-ਜੁੱਗ ਗਾਜ ਰਰਨਗੇ ।

ਅਿਸੁ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਣਾ

੬ ਫੇਰ ਉਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਬਚਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਆਤੇ ਮੱਚ ਹਨ ਆਤੇ ਖਰਭੂ ਨੇ ਜਿਗੜਾ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਆਤਮਿਆਂ ਦਾ ਖਰਮੇਸੁਰ ਹੈ ਆਥਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ, ਜੋ ਜਿਗੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਛੇਤੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ ਮੇ ਆਥਣਿਆਂ ਦਾਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਵੇ । ੭ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ! ਯੰਨ ਉਗ ਜਿਗੜਾ ਇਸ ਖੋਬੀ ਦੇ ਆਗੰਮ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਰਰਦਾ ਹੈ !

੮ ਮੈਂ ਜੁਗੰਨਾ ਉਗ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਆਤੇ ਵੇਖਿਆ, ਆਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਆਤੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੱਥਾ ਟੇਰਣ ਲਈ ਡਿੱਗ ਕੇ ਉਮ ਦੂਤ ਦੇ ਖੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਜਾ ਖਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਮਨ । ੯ ਤਾਂ ਉਮ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਰਰ ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਆਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਹਨ ਆਤੇ ਉਗਨਾਂ ਦੇ ਜਿਗੜੇ ਇਸ ਖੋਬੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖਾਲਨਾ ਰਰਦੇ ਹਨ, ਨਾਲ ਦਾ ਦਾਮ ਹਾਂ । ਖਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਰ !

ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੨:੧੦36ਜੁਹੰਨਾ ਦੇ ਖਰਰਾਮ ਦੀ ਖੋਬੀ ੨੨:੨੧

੧੦ ਤਾਂ ਉਮ ਮੈਂਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਖੋਬੀ ਦੇ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਘਾਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਾ ਲਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ ! ੧੧ ਜਿਹੜਾ ਕੁਝ ਖਰਰਾਮੀ ਹੈ ਉਹ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਰਰਾਮ ਕਰੀ ਜਾਏ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਅਸੁੱਧ ਹੈ ਉਹ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਹੋਈ ਜਾਏ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖਰਰਾਮੀ ਹੈ ਉਹ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਰਾਮ ਕਰੀ ਜਾਏ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖਵਿੱਤਰ ਹੈ ਉਹ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਖਵਿੱਤਰ ਹੋਈ ਜਾਏ । ੧੨ ਵੇਖ, ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਮ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਫਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ । ੧੩ ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਉਮੇਗਾ, ਖਹਿਲਾ ਅਤੇ ਖਿਫਲਾ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ । ੧੪ ਯੰਨ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਆਖਣੇ ਖਮਤਰ ਖੋ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਖਿਰਛ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੱਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਮ ਨਗਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ । ੧੫ ਘਾਹਰ ਹਨ ਕੁੱਤੇ, ਜਾਦੂਗਰ, ਹਰਾਮਕਾਰ, ਖੂਨੀ, ਮੂਰਤੀ ਖੂਜਰ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਝੂਠ ਨੂੰ ਖਮੰਦ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ।

੧੬ ਮੈਂ ਖਿਸੂ ਨੇ ਕਲੀਮਿਯਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਖਣਾ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ ਹੈ । ਮੈਂ ਦਾਉਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅੰਮ ਹਾਂ । ਮੈਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਚਮਕਦਾ ਤਾਰਾ ਹਾਂ ।

੧੭ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਲਾੜੀ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਆਓ ! ਜਿਹੜਾ ਸੁਣਦਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਖੇ ਆਓ ! ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਤਿਹਾਇਆ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਵੇ । ਜਿਹੜਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਅੰਮਿਰਤ ਜਲ ਮੁਫਤ ਲਵੇ ।

੧੮ ਮੈਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਖੋਬੀ ਦੇ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ । ਜੇ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵਧਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਾਂਮਾਰੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਖਰਰਾਮਕਾਰ ਉਮ ਉੱਤੇ ਵਧਾਵੇਗਾ । ੧੯ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਅਗੰਮ ਵਾਰ ਦੀ ਖੋਬੀ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਘਟਾਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਖਿਰਛ ਤੋਂ ਅਤੇ ਖਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਇਸ ਖੋਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਖਰਰਾਮਕਾਰ ਉਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਘਟਾਵੇਗਾ ।

੨੦ ਜਿਹੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਆਮੀਨ । ਹੇ ਖਰਰਾਮ ਖਿਸੂ, ਆਓ !

੨੧ ਖਰਰਾਮ ਖਿਸੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਮੰਤਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇ । ਆਮੀਨ ।

ਯੰਜਾਬੀ ਘਾਟੀਬਲ

The Indian Revised Version Holy Bible in the Eastern Punjabi
language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Connectivity Solutions

Language: ਯੰਜਾਬੀ (Panjabi, Eastern)

Status of the project:

- Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
- Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
- Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
- Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
- Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2018-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Mar 2019 from source files dated 13 Mar 2019

cd7c015e-4054-5fc3-99ad-dacf629d4ee1